

הסתערות על מערך עמדות מבוצר לונט. קול. פרד ולקד

הצעד הראשון, הוא, איפוא, שיתוקו של האויב באיזורי נקודות-המעוז הסמוכות, כדי שהרובאים והמקלענים התוקפים יוכלו לנוע ביניהן ולהגיע לעורפן. תועלתם של מחסומי ארטילריה מסייעים רגילים, מועטת היא לצורך זה. הכלים, שיש לסמוך עליהם, הם תותחי האש הישירה, שעודם בעמדר תיהם, פגזי-הצתה הנורים ע"י ארטילריה ומרגמות, ואש מכ"י נמרצת, שנועדה לשתק את אשנבי-התותחיים בתיבות-השדה של המגן. אם ניתן הדבר לפי כיוונה של הרוח, אפשר להתל בעשן את עמדות האויב לעבר האגפים בזרחה לבן, גם להטרידו וגם לסנור את תותחניו וצופיו. אך נתיב ההתקדמות הבלתי אמצעי, שבו יבוא חיל הרגלים התוקף, צריך שיהיה נקי מעשן ונראה בבהירות, כדי שתותחי האש הישירה וכלי-הנשק הכבדים של חיל-הרגלים יוכלו לסייע לו סיוע מהודק.

אשר למחסומי האש של המכ"י, הרי אלה — דרך שימושם מיוחד הוא. בדין הוא שכיוון האש יהא ניצב לאותו צד של כל תיבת-שדה אשר בו ניקבעו אשנבי כלי-האש. משמעותו של הדבר הוא, שהמכ"י שלבי צריכות להיות מוצבות באופן שיהיו מכוונות למתן אש באלכסון יותר מאשר אל מול פני החזית. וכל כך למה? כיון שגם המגן עצמו מציב את המכ"י

5. שיתוקן ובידולן של נקודות מבוצרות*

איזור מבוצר מן הסוג שבו נתקלו על נהר רפידו, מורכב מכמה נקודות-מעוז מבוצרות כהלכות, התופסות משלטי-מפתח שבנוף ובמרחק של 1000 יארד זו מזו. השטחים שביניהם מכוסים במידה רבה באש נקודות המעוז האלה, וכן ע"י קני מכ"י ומר-גמות, המדוללות דילול יתר לעומת הריכוזים שליד נקודות המעוז. וכאן, ברווחים שבין נקודות המעוז, תפרוץ ההכנה הארטילרית המהרסת את עמדת האויב.

התוקף חייב לחדור אחר כך, דרך מקומות-תורפה אלה, שנוצרו ע"י הארטילריה שלו, כדי להי קיף ולבדל אחת או יותר מנקודות מעוז אלה ולנתקן מן הרזרבות המקומיות — שאם לא כן היו עוזרות להן בתגבורות ובהתקפות-נגד. הדברתן של הנקודות המבוצרות עצמן היא מלאכה איטית, הטעונה הכנה מדוקדקת, שנועדה לחבורות-ביעור קטנות, המאומנות במיוחד ולהן להביורים וציווד לנתיצה. אכן, חבורות-ביעור אלה יהיו ציד קל להתקפות-נגד של האויב, אם לא יבודל לראשונה איזורן של כל תיבת-שדה כזאת.

* המשך וסוף של המאמר שהופיע בחוב' ג"ח עמ' 22. (1) יובל של נהר וולטורנו, בסמוך לאיזור קסינו, בקרבות חורף-אביב 1944. — המער'.

„מצור“ כמתכונתה היום, ממש כבמלחמת העולם הראשונה.

* * *

לבדל נקודת-מעוז מבוצרת — הרי זה לנתקה מתגבורת של רזרבות מקומיות, ולקרוע את חיבוריה עם יחידות סמוכות ועם מבני-הצבא הגבוהים יותר. החיילות שבתוך העמדה המבוצרת מוצמדים אל הקרקעית בתוך שוחותיהם ותחפורותיהם, ונגזרת עליהם התנגדות פסיבית בלבד.

הבידול מושג לראשונה ע"י חיל-הרגלים תוקף, כשהוא מצליח להסתנן לבין נקודות מבוצרות, ש"נבחרו לכך, ולהקיפן. מלאכת בידול זו מסתייעת גם ע"י מחסום-תיבה³ ארטילרי של אש חיפוי מהודק, המחפה על חיל-הרגלים התוקף מפני התקפות-נגד לאחר שבוצעה ההסתננות.

כל פעם שהדבר אפשרי, יתלוו טנקים לסיוע מקרוב אל חיל-הרגלי בשלב החדירה. ואם יש ביכולתם, מפלסים הטנקים מעבר דרך שדות-מוקשים ותיל לחיל-הרגלים הבא רצוף בעקבותיהם דרך אי-זור המכשולים. במקרים אחרים הולכים הרגלים ראשונה, ומיד אחריהם באים הטנקים⁴. מן הראוי ש"ההסתננות תבוצע במחסה ערפלים דלילים של עשן המופח באופן שיכסה את האיזור כולו ויצמצם את הראות עד כדי מאתיים או שלוש מאות יארד. עשן מסתיר את התקרבותנו מצופי הארטילריה, מונע את גילוינו של נתיב החדירה שלנו לאויב, העלול להתגלות בשל תנועות הטנקים שלנו, מגן על הרגלים מאש ישירה במדויק, וכן מחפה על הטנקים שלנו מאש נגד-טנקית ישירה ומכוונת. ואם כי עשן זה מגביל את סיוע הארטילריה הידידותית, יכולים הטנקים המלוים את מחלקות-הסער לתת להן את הסיוע-במהודק הטוב ביותר. מיד לאחר שחיל-הרגלים מאתר מכשולים ומכ"י של האויב אפשר לציינם לטנקים באמצעות תחמושת זוהרת, זיקוקי-הארה או סימני-עשן. הטנקים, מצד-הם, יכולים לטפל במהרה בכל אחד מן המכשולים האלה מיד לאחר שנודע להם מקומם.

(3) „מחסום-תיבה“ Box-Barrage — מושג שנתגבש במלחמת העולם הראשונה פירושו — הקפת קטע החזית הניתקף ע"י קוי אש מלפניו (להכשרת דרכו של חיל-הרגלים המסתער) ומאחוריו (למנוע הגשת תגבורת לקר הנתקף) ולעתים גם משני אגפיו (שוב למנוע עזרת שכניו). עם הגיע הרגלים המסתערים אל מרחק תעופת לסיסי-פגז מקו החפירות (ולמעשה כפלים מכן, לשם זהירות) היו מעתיקים גם את אש תותח-הסיוע של המחסום הקדמי להגברת המחסום העורפי הנ"ל. — המער.

(4) חטיבות הטנקים האופרטיביות שנועדו לפעולות איגוף והסתערות עצמאיות פחות או יותר, באות עכשיו כמעט תמיד אחרי חטיבות הרגלים הראשונות. — המער.

שלו מתוך חשבון שיצטרך לירות אש אוגפת, ונותן להן חיפוי-מבטח רב מן הצד הפונה אל חזית האויב². צריך שיהיו למכונות-היריה וכל תותחי האש-הישי-רה, קנים שהוכנו מבעוד מועד עם מתפים מעל להם. לכל חוליה של מכונות-יריה נקבע איזור-מטרה קטן, מוגדר, מקום שיודעים כי יש בו קני-אויב. משאותר במדויק מקומה של מכונת-יריה אויבת, נמסר הטיפול בעמדתה לחולית מכ"י בתורת מטרת „חוט-השערה“. מלבד זאת מכסות המכ"י בדרך כלל כסוי מתמיד איזורים מקומיים חשודים בשפעת אש נמרצת.

כדי להבטיח שפעת אש זו, מספחים לכוח התוקף יחידות מכ"י נוספות משאר רגימנטים ודיביזיות. למעשה מוקם ע"י כך בטליון ארעי של מכ"י כבדות, בפיקודו של מפקד אחד המתאם את אשן. כמויות גדולות של תחמושת נערמות מבעוד זמן ליד כל עמדת כלי-יריה, כיון שיתכן כי יהא צורך לקיים את המחסום המשתק, כדי להקהות את העוקף, במשך כמה שעות. וכך, בזמן שהרגלים נעים דרך הפירצה, נתונים איזורי תיבות-השדה המגינות, אשר משני עבריהם, למטר כדורים נמרץ כעשרות-עשרות כלי-יריה. יתרונו של מחסום אש כזה (של מכ"י) על אש ארטילריה — לתכלית מסוימת זו, — היא שרסיסי פגזי ארטילריה מעופפים לכל הכיוונים, ורובם יותר משהם מעופפים במקביל לקרקע, מעופפים הם אל ע.ל., רק מעטים מאוד מן הרסיסים האלה ינוע בכיוון הנכון, עד כדי יכולת לחדור לתוך תיבת-שדה, אפילו אם הם פוגעים בצדם של אשנבי-היריה. ועוד זאת: חצי כמות הרסיסים עפה בכיוון חיילותינו אנו, שעוקפים אותה שעה, בשוליו, את האיזור שמתאמצים לשתקו, במרחק כמה מאות מטר רים משם. לעומת זאת אפשר לירות את כדורי המכ"י באופן שלכל קלע יהא סיכוי להכנס לאשנב של כלי אש, בלי שיסכן את חיילינו אנו.

ולא זו בלבד, אלא שמטר כדורי המכ"י הוא גם איום מתמיד, בעוד פגזי ארטילריה מגיעים כשביניהם הפסקות בלתי-שוות של כמה שניות, שבהן יכול קלע המכ"י של הצד המתגונן להרים את ראשו ול-הסתכל אל מחוץ לעמדתו. אכן, מסך מכונות-היריה המרוכזת-בהמון — מקומו שמור לו במלחמת-

(2) הנוהג הוא, כי בתיבות-שדה נקבעים אשנבי כלי-האש לא בקו „הקדמי“, הפונה אל קו החזית הצפוי של האויב, אלא בקירות הצדדיים, לשם מתן אש אוגפת, או אפילו אנפילדית — לשם השגת פגיעה „מכסימלית“ באויב מתקדם, מתוך סיכוי מינימלי להפגע ע"י תותחיו.

זה הוא האידיאל. אך עלינו לדעת, שה־
אויב יסתייע כרגיל במכשולים טבעיים, בנהרות,
ביצות וגאיות, בקבעו את החזקים שבקוי ההגנה
שלו. ורק לעתים רחוקות יוכלו טנקים לנטוש את
הדרכים בלי לשקוע בבוץ. נדיר מאוד הוא המצב
שטנקים מרובים מסוגלים להילוות לרגלים בשלבי
הפתיחה של ההסתערות.

במשך שלב החדירה חוסמים חיל־האוויר והארטי־
לריה את כל עורקי התנועה האפשריים של חרזרות
המרוחקות של האויב לכיוון איזור־החדירה, ואש
נגד־סוללתית הופכת עתה לבעלת חשיבות גדולה
ביותר. אש נגד־סוללתית מדויקת היא רק כשצופים
את פגיעותיה ומתקנים אותה בהקפדה. לכן מוכיחה
התצפית האוירית את ערכה הרב ביותר בשלב זה
של הקרב. יש לקיים עליונות מוחלטת באוויר מעל
לכל שטחי הארטי־לריה של האויב אשר בטוח איזור
החדירה. ובהיותם מובטחים ע"י עליונות זו, מרחפים
מטוסי התצפית הארטלרית על פני שטח האויב ומ־
אתרים את האש של כל קבוצת להבות־תותחים או־
בות המגלות את סודן ומתקנים את ההפרשים תיקון
מדויק.

מפציצי־הסערה⁵ של כוחות־האוויר מתמידים
לרחף על פני האיזור, כשעיקר משימתם הוא להמ־
טיר אש מכ"י על עמדות־סוללות אויבות מיד לאחר
פתחן באש. אך הדרך היעילה ביותר לחסום את
ההתקרבות של הרזרבות האויבות היא החסימה
הפיזית, — ע"י גייסותינו אנו שעל הקרקע.

* * *

בשלב זה של הקרב אפשר להשתמש שימוש מו־
עיל מאוד בחיל־מוטס. אפשר להנחית (ורצוי —
בלילה) חבורות־פשיטה קטנות של צנחנים וחילות־
דאונים, כדי להחריב גשרים, כיכרות חניית־טנקים
ועמדות־ארטי־לריה. הם יכולים גם לנתק קו־תחבור־
דה, לתקוף מפקדות ולארוב לשדרות נעות. וכן פוע־
לות חבורות אלו כקבוצות תצפית וסיוור לשם נתי־
חות נוספות בכוחות ניכרים. משימתם קשה, אך אם
היא מתוכנת ומבוצעת בכשרון־מעשה תהא הסתכ־
נותם בערך כהסתכנות הרגלים המסתערים, וכל
אחת משתי הקבוצות הללו אין לה אלא סיכוי מועט
להצליח בלי מעשה חברתה. אם אפשר לפי המצב,
יכולות קבוצות מוטסות מסוימות לתקוף מן העורף
נקודות אויב מבוצרות בעת ובעונה אחת עם ההת־
קפה החזיתית. אבל בשלב זה מבוצעות רק משימות

(5) מפציצים קלים, שנועדו במיוחד לסייע לצבא הקר־
קע ע"י התקפת מטרת אויבות בקוים קדמיים של החזית,
מתוך שיתוף טקטי עם חיל־הרגלים והארטי־לריה — קיי־
מים כענף מיוחד בצבא ארה"ב, ובצבא הסובייטי. — המער.

קטנות, בעלות ערך מקומי. כי אלו הן רק „פעולות
המשמר הקדמי“ לגבי החיל־המוטס. עיקר כוחם מוח־
זק ב„מצב הכן“ לניצול הפריצה לכשתבוצע.

ולסיכום שלב זה של ההתקפה: יש להקפיד
ולבדל נקודה מבוצרת אחת או יותר של המגן,
ויש הכרח למנוע את הרזרבות של האויב
מלערוך התקפת־נגד, עד שחבורות־ביעור
מיוחדות, — הפועלות בדרך מתודית בעזרת
להביורים, כלי נתיצה וציוד מיוחד לכך, —
תוכלנה להחריב קנים ומחפורות בזה אחר
זה ולהשלים את הפירצה בקוי הביצורים.

* * *

6. הסתערות ונתיצה של נקודות מעוז
רק עתה, ולא קודם לכן, מוכנים הננו להסתער
ישר על הביצורים בנקודות המעוז המבודלות ול־
הרסם. אל לנו לצפות לכך שתפולנה לידינו רק
מחמת כך שהוקפו. הן הוכנו להגנה הקפית. הן מח־
כות להיותן מוקפות והנן מוכנות לכך. יש שפע של
מזון ותחמושת בכל עמדה, ואלו לרגלים שלנו ה־
מצויים בערפן, יש רק מה שיכולים הם לשאת אתם
תוך זחילה דרך שדה הקרב — אספקת יום של
תחמושת וקצבת מזון ליומים. כך שהיתרון הוא
למגן — והכרח בכל מחיר לתקפו ולהשמידו קודם
שתאזל התחמושת מחיילותינו.

זוהי מלאכה מכנית טהורה של פיצוץ ונתיצתן
של מחילות ועמדות כלי־יריה. הכלים הם להביורים,
רימוני הצתה מעשינים, מספרי־תיל, טורפדות־בונ־
גלור וציוד לסימון מוקשים לברירת נתיב בין המוק־
שים נגד אדם ופחיי־וקשים. צוות העובדים עצמו
חייב להיות די קטן כדי אפשרות ניהול ותיאום
בקלות ע"י מפקדו, תחת אש (לא יותר מ־16 עד 20
איש). עם זאת, אפשר שנושאי תחמושת וציוד נוס־
פים וכן אנשים לצורך הבטחה מקומית יבואו במר־
חק מועט אחרי צוות העובדים. מחמת מספרם הרב
של קני המכ"י ועמדות מרגמות, המסייעות סיוע
הדדי זו לזו; שתהיינה בסיוע מהודק לעמדה הנתי־
קפת — הכרחי שנתייב התנועה לכל תיבת־שדה,
יהיה מוסרת מן העמדות השכנות באמצעות עשן
או חשכה. יש לבכר את העשן, מאחר שהוא מאפשר
יאות טובה לכמה יארד בסביבה הקרובה ביהווי
לצוותי העובדים, וכך יכולים הם להטיב בבחירת
מעבר בטוח דרך מוקשים ומכשולים. התקרבות זו
במהודת תלויה כולה בהסתרת מקומו המדויק של
הצוות ובמחסה מתאים, כגון בורות פגזים ופצצות
אשר בהם יחסו אנשיו. השאר אינו אלא עבודה שיט־
תית מתמידה. יש כמובן לקוות שרבות מן העמדות

ארבעת אלפים יארד, יכולים התותחנים לעיין אש ישירה עד כדי אינטשים מנקודה נתונה. אם משתמש שים בפגזים חודרי-שריון אפשר לכון את האש עד מרחק של 75 — 100 יארד מיחידות הסתערות ידידותיות. במקום שאי אפשר להשתמש בטנקים המלוים ליווי-קרוב, יש להתיר הסרת העשן בהפסקות קבועות תוך שלב הביעור. כדי שכלי הנשק המסייעים יוכלו לצפות ולאתר את העמדה. בפרקי זמן קצרים אלה, צריכות חבורות הביעור לציין את המטרות הקרובות אשר אליהן רצונן שתכוון האש, אך עליהן להיות אז מחופות וללא תנועה.

הנקודה העיקרית בכל אלה היא שצריך להשתמש בחיילות מאומנים במיוחד במשימה זו, שהיא טכנית במידה רבה. יחידות הקרב הרגילות יכולות וחיובות לבצע משימות שיתוק, בידוד וניצול ההצלחה, אך לביעור ונתיצת כל איזור של עמדת-מעוז יש לצרף יחידות-סער המאומנות במיוחד ואשר ערכן חזרות כראוי. מן הראוי לצרף מחלקה או פלוגה של חיילות אלה לכל בטליון רגלים הלוקח חלק בהתקפה, וצועד בראשה. חבורות מאומנות במיוחד ממין זה אי אפשר לקיים בתוך דיביזיות הרגלים מחמת האנשים המתחלפים תמיד ומחמת סוגי הפעולות הרבות האחרות שהחייל הרגלי חייב לדעתן. חבורות שבחפזה הועידו להן משימות כאלה לא יראו אפשרות להתגבר על ההתנגדות וכתוצאה מזאת תהיה ההצלחה כמעט בלתי-אפשרית.

ניצול ההצלחה

אם התרחש הכל כשורה, הרי ששת השלבים השלימו את הריסתן של נקודות-המעוז המבוצרות של האויב. שלב ניצול-ההצלחה חייב להכלל בדיון. כי כמוהו חלק מן ההתקפה המוצלחת, כהריסתן של תיבות-השדה והמחפורות עצמן. התקפה שיטתית זו מצריכה זמן. אפשר שבועות ואפשר אף חדשים. בזמן שאנו חפרנו עמדות לתותחי-האש-הישירה שלנו והשלמנו את ידיעותנו — בנה האויב ביצורים נוספים וטובים יותר בעורפו. ארבעה או חמשה מיל אחרי הקו הראשון של נקודות-מעוז, בנה קו אחר ואחריו מצוים עוד אחרים. משהשלמנו את התקפתנו רבת המחיר נמצא עצמנו אמנם חמשה מיל קדימה במהלך הדרך, אך לפנינו אולי אותה מלאכה לעשותה שוב. אם כן הדבר הרי שלא העלינו הרבה. ברור איפוא, שעלינו להחיש התקפתנו כך שלא יהיה סיפק בידי האויב להשלים בפנינו קוי הגנה בזה אחר זה. אין לנו זמן לכל ההכנות המיגעות

תיבת-שדה גרמנית באיטליה; ממדיה: קירות הצד — עובים 5 רגל בטון מזויין; קיר החזית — 10 רגל עובי; הגג — 6 רגל.

כבר נהרסו ע"י תותחי האש הישירה בעת שנתנו את האש המשתקת והמחריבה.

בשלב זה יוכלו לעתים לא רחוקות כמה טנקים ללוות ליווי קרוב כל אחת מחבורות-ה"ביעור" המיוחדות שלנו. משימתם של טנקים אלה היא להרוס תיבות-שדה באש תותחים ישירה⁶ ולפרוץ דרך בין המכשולים. אם יוכלו טנקים לעבור יחישו בהרבה את מהלך העניינים. כי אכן, דרי תיבות-השדה מתפחדים הרבה מן ההתקרבות המהודקה של טנקים ובמיוחד — אם רגלים נלויים עליהם, ולעתים קרובות הם מסתלקים או נכנעים ללא הזמנה נוספת.

אך שוב, חייבים אנו שלא לבנות על הטנקים. מן האפשרי שלא יהיו הם לנו.

חבורת-הביעור לא תדע במדויק, מבעוד זמן, את מקום העמדה אשר אותה תתקוף או את סוגה. בדרך כלל לא תוכלנה לאתר אותן אלא עד שתגענה למרחק מאה או מאתים יארד, ואפשר פחות, מכל עמדה. אם הראות מאפשרת את הדבר צריכים הגששים להיות מוכנים לציין את מקומה המדויק של כל תיבת-שדה ברימוני-רובה מעשינים, מיד לאחר שאוטר מקומה. תותחני הטנקים הנלויים, או תותחני תותחי-האש הישירה, נמצאים עוד בעמדותיהם במרחק כאלף יארד ומשם יכולים הם לטפל מיד במטרה בפגזים חודרי שריון. בטווחים של עד שלושת או

(6) כן רב כאן ערכו של רכבי-שריון נושא להביוור. — המער.

האלה אם אין הן משיגות יותר מכך. אנו חייבים לתקוף מיד. אנו חייבים להתקדם מהר יותר. אך רק לעתים רחוקות יכולים אנו להתקדם מהר יותר ע"י שנתחיל מוקדם יותר ונחוש להתקפה כשהכנתנו חלקית או חסרה לגמרי. אפשר לחסוך זמן רב ע"י המהירות והביצוע הטוב שבהם מושלם כל אחד מן השלבים וע"י הניצול המושכל של ההצלחה. החשת יתר של ההתקפה תהא כרוכה באבידות שלא לצורך ובאיבוד יותר זמן בחשבון מרחיק ראות.

עד שלב זה הוגבל הקרב והעסיק רק כמה בטליונים, עם יחידות סער מסונפות ויחידות מוטסות קטנות שהונחתו באיזורי עורפו של האויב. עתה, לאחר שנהרסו עמדות האויב, הננו במצב שבו נוכל לזרוק את גוש כוחההלם שלנו לאחיזה מהודקת בו, כדי לכפות נצחון מכריע ומהרס. מגמתנו, עתה כתמיד, אינה להתקדם לאיזה אזור גיאוגרפי אלא לנתק ולהרוס אותו חלק שבחרנו להרסו מן הכוח העומד בפנינו אם נצליח בזאת לא נצטרך לשוב ולהילחם בהם. הצעדים שיש לנקוט בניצול מוצלח של ההצלחה אפשר שיהיו כך:

(1) פתיחת מעבר לכלי רכב. מיד לאחר שנערכה החדירה הראשונה הייבים המהנדסים לפיתוח לאלתר דרך לטנקים ומכוניות מסוג גיפ בתיל, מוקשים ובורות בטדה הקרב. יש להתחיל במלאכה זו בהגע הראשון שאפשר לעשותה בו — אפילו כשהיה האוויר תחת אש נשקיקל החקתטחה ותציפית. אם נחכה להורבתה תוך מסתור ע"י הפיזחה אפשר שנאחר מדי זקרים. כעת היא מערכת בין כלי הרבה של אספקה וסיוע הפיזחה וצבאית לחוק את יחידות ההסתננות לבין היחידות של האויב אשר ימשי לערוך התקפת נגד ולחזיק לפגוע את היחידות.

(2) חשיפת הדרך לזינוק. מיד לאחר שנפרצי ההסתננות נחשו להכניס דיושום אנו דיושום שדות הקרב והחשיפת הדרך לזינוק ציוד האספקה לזינוק נחשו לזינוק זמן נחשו לזינוק על מנת להשיג היחידות הנחשבות. הדרך אחת מוצעת היא היחידות הנחשבות של האויב להגיע בהקדם והחשיפת הדרך האספקה והחשיפת הדרך איזורי שדה הקרב הנחשבות לזינוק נחשו לזינוק שות כן אלא לאחר שהיטג מספר בין היחידות וסופקה הבטחה מקומית מפני הבטחה הדימון הדי ביק וכלי נשק דומים של חיל-הרגלים של המתנגד. יחידות טריות של חיל-הרגלים המוסעות ברכבי

(7) הדוגמה הבולטת — אל-עלמין. — הנועה.

שריון, אשר טנקים נלויים אליהן, עוברות וממשיכות בהתקפה מן הנקודות הקדמיות ביותר שיחידות היחידות שלנו הגיעו אליהן. המגמה בדרגה זו של הקרב היא לפרוץ הלאה אל תוך איזור המגן של האויב בלא להתחשב בהתנגדות מבודדת שעודה מחזיקה מעמד באגפים ובעורף. רבים מכלי הרכב המשוריינים יאבדו בשלב זה, אך הפסד האבידות יצא בפחות משכר הזמן שיחוסך.

(3) סתימת הבקבוק. עתה הננו במצב אשר בו יש להשתמש בחיילות מוטסים בכמויות רבות יותר, במידה שיש בטחון מתקבל על הדעת שאפשר יהיה להספיק את ציודם ולחזקם דרך הפירצה שלנו תוך זמן קצר. שלב זה של המערכה מתרכז סביב בידוד כוחות אויבים באיזור שנבחר לכך, ע"י חסימת כל דרכי התגבורות או ההסתלקות. הכלי הראשי הוא מסע מוטס כל צדדי על צווארי-בקבוק כמעברי נהרות, מעברי הרים, צומתי דרכים ומס"ב. עלינו לכבוש את אלה ולהגן עליהם. אנו באים אחר ריחם במסעות של שדרות, של חיל רגלים וטנקים הנערכים כולם בעת ובעונה אחת, אשר בעברם את הפירצה פונים ישר לעבר אותן המגמות. השדרות המוטסות משתדלות להכות את האויב ולמנוע גישתו לנקודת-מפתח נבחרות, למנוע את האויב מתפוס את קו המבצר השני, הנמצא כחמשה מיל בעורפו, לפני שיגיעו שמה כוחותינו העיקריים; לשתק לפי צל ולבודד באופן מוחלט את כוחות האויב באיזורי העורף, עד שיובלו כוחותינו העיקריים לאסוף את השיירים המפורדים קמעא קמעא. בתקופה זו של מוקשי-הצלחה בזוקות ותותחים נגד-טנקים צריך גישה עיקרה של כל שדרת הדירה להיות מתחיל רגלי — כמובן עם טנקים ומהנדסים מסייעים במד הודק. שדרות טנקים ארוכות המלוות בפלוגות מוד טות בלבד של חיל-הרגלים נראשן, נקל לעצור ע"י מספר מיטת של חיילות אויבים המשתמשים במחד סימי דרך ותותחים נגד-טנקים. אם קורה כך יאבד זמן, שחשיבותו רבה, עד שיובא קדימה חיל רגלים ניטף, לאגף ולהתגבר על ההתנגדות. שדרות רגלים חזקות, עם כמה טנקים ליד ראשיתן, ועם מהנדסים לצורתן, יכולות להתקדם הרבה יותר מהר מול התנגדות מפוזרת, אך מאורגנת. ערכם של סיורים ממור כנים הוא ניכר בשל כושרם לעבור באיזורים בלתי מוגנים בין מרכזי התנגדות הבאים בזה אחר זה.

מיד לאחר שהכביש חפשי ממוקשים ומתותחים נגד-טנקים יכולים טנקים, בלויית רגלים במספר מועט, לערוך בהם פטרולים ולשמרם פתוחים לתנועה. כך נדחפות יעיברות שדרות הטנקים

רגלים לאיזורי העורף של האויב כשיני הקל-
שון, בלא להתחשב באיזורים שבאגפיהם, ובעברון
ליד איזורים של התנגדות כבדה. וכך מצטרפות הן
לחיילות המוטסים אשר לפנייהם ופותחים עורק
אספקה להם.

(4) הרחבת הפירצה. שלושת הצעדים
הראשונים אינם מחכים לצעד זה, אך ההתקפה
השיטתית, ופינוין של נקודות-מעוז שכנות של
האויב משני צדי הפירצה, חייבת להמשך בשעה
שניצול ההצלחה נמשך.

(5) עמדות-מפתח של התגוננות.
מבודדות והמחזיקות מעמד בגבולן. בשעה שיחידות
הקרקע הראשונות פורצות בחפזן לצוארי-הבקבוק
עמוק באיזור האויב, נעות היחידות הבאות אחריהן
לכיבוש נקודות מפתח (ערים, צומתי דרכים חשוי
בות, משלטי תצפית, גשרים) באיזור הקרב לפי
סדר חשיבותן הטקטית והאיסטרטגית. גם עתה אין
הן שמות-לבן לאגפיהן ונעות ישר למגמותיהן
בעקבן אחר התפתחות הקרב. איזורים מבוצרים
החזקים מכדי שאפשר יהיה לטהרם מיד, מוקפים

ואין נותנים להם לפרוץ מגבולם, עד שמובא ציוד
מיוחד ואפשר לערוך הכנות להתקפה, או עד אשר
הם נכנעים בלי קרב, לפי בקשתך.
(6) ביעורן של חבורות האויב
שנשארו. שאר נקודות-המעוז המבודדות של
האויב מבוערות בעת פנאי ע"י יחידות-סער מיוחדות
וחיל רגלי.

ובניתוח אחרון, הרי התקפה על עמדה מבוצרת
שתוכנה יפה — מבוססת על ההבנה המפורטת עד
לפרטיה של יכולתם וכושרם של החיילות והציוד
שבנמצא לצרכי המשימה, ועל חלוקת המשנה של
המלאכה כולה למשימות קטנות יותר הבאות בזו
אחר זו, המצויות במסגרת יכולתם של החיילות.

אין להתחיל בעריכת ההתקפה עד אשר מצויים
ביד האמצעים שיבואו אחרי התחלה זו וישלימו את
השמדתו של הכוח המתנגד.

ולאחרונה, ההצלחה לא תבוא ביחס ישר לקצבת
זמן אשר תיקבע עת רבה קודם לכן. קצבת הזמן
חייבת להיות גמישה, להתאים לפני השטח,
הידיעות, האימון ומוג האויר.

מראה יער לאחר הפגזת תותחים.

זמנות היל-אויב

מאז מאי 1949 הונח בבריטניה
„קבוצת המפציצים“ . מס. 509 של
היל-האויב האמריקני „קבוצה זו
טייכת ליהידות המעטות אשר אומנו
והורדכו במיוחד בהטלת כצוות-אטור
גיות ממטוסי 29—2 („רבי-מצרים מעור
נפיים“), שטוח-פעולתם מ-3,000 קילור
מטר

היל-האויב הצרפתי החל מתחמש ב-
מטוסי-קרב מפלטיים מסוג „ומפיר“,
מתוצרת בריטית. הלקים מסוימים של
המטוס החדש מיצרים בהוך צרפת עצי-
מה. זהו מעתה, ההריש ביותר שבי-
מטוסי היל-האויב הצרפתי.

* בארה"ב — מספר סקוודרונים של
מפציצים (ולא מספר „גפית“ או כנפים,
כמו בבריטניה) — המונה כמה עשרות
מטוסי-הפצצה (50-30).

זמנות היל-צבא

נודע עתה כי במחצית השניה של
מלחמת-העולם השניה הקימו הגרמנים
פלוגות-רגלים מיוחדות לקביעת
כיוונם של בליטים בשדה-הקרב ומדידת
המרחקים עד למקומות-המחוזות. עד
כה היה מקובל כי פלוגות „מדי-שמע“
כאלו, בחלקן — מצולפות לדיביזיות-
רגלים, ובחלקן — ברזב הפקד הכללי.
לפי התכנות — עמדו לצרף פלוגה אחת
משימתיהן היו: 1. סיור בקרב;
איתור הארטילריה וכלי-הנשק הכבדים
של האויב; 2. סיוע לארטילריה ול-
כליזון כבדים בפעולתם נגד המטרות
שאותרו; 3. מדידת-גודות בשביל
כלי הנשק הכבדים.

לאחר ארגונו מהדש של צבאה של
בלגיה, בהתאם לחזוה-בריסל הוגדרה
בצדם של גופי-הצבא האחרים — קורי-
פוי-צבא בן ג' דיביזיות, בריגדת-נח